

Dampstiftselskab" paa den ene Side jo giver Ministeren frie Hænder, men ogsaa paa den anden Side paalægger Ministeren et Ansvar, han tidligere ikke har havt. Medens nemlig den ærede Minister tidligere kunde henvise til, at han var tvungen til at slutte Kontrakt med Dampstiftselskabet og altsaa ikke kunde skaffe den billigere Forbindelse, som maa staffles til Veie der, og som der fra alle Sider klages over ikke er stiftet til Veie, vil dette jo ophøre fra det Dieblit, disse Ord udgaa. Saa har Ministeren hele Ansvaret for, at Fragten i Fremtiden ikke bliver tilstrækkelig billig. Jeg tror, at de Anker, der ere anførte, ere berettigede, men jeg anser det for lidet nyttigt nu at komme nærmere ind paa denne Sag her. Hvad der er Hovedsagen er, at Udvalget er enigt om, at der bør ske en Forandring, og gjennem Vedtagelse af denne Bestemmelse lægge vi Ansvaret paa Ministeren for, at Forandringen bliver tilfredsstillende. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Clausen: Jeg vilde gjerne gjøre et Par Bemærkninger om det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) angaaende Gjedserbanen, ikke fordi jeg antager, at det bliver vedtaget, thi det er jo ikke tiltraadt af Udvalgets Flertal, men fordi jeg mener, at det dog vil være heldigt at oplyse Forholdet fra en helt anden Side end gjennem den Betragtning, der kom frem fra det ærede Medlem. Sagen er jo nemlig den, at der er en himmelvid Forskjel paa dette Spørgsmaal og paa Spørgsmaalet om Ribebanen. Med Hensyn til Gjedserbanen er der ikke Tale om noget Provisorisk, Gjedserbanen er bygget i Henhold til en af Rigsdagen vedtagne Lov af 23de Mai 1873, og der er ingen Tvivl om, at Indenrigsministeren har været fuldt berettiget efter denne Lov, baade til at udstede Koncession og til at indgaa Kontrakt med Bestyrelsen for de lolland-falsterke Baner om at overtage Driften ved disse Baner. Det Hele, det kan dreie sig om, er det Spørgsmaal, om den daværende Indenrigsminister har været kompetent til at aflutte den Afkord om Driften, som han har afluttet. Jeg er enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at den daværende Indenrigsminister ikke har været kompetent dertil, ikke har været kompetent til at forøge Statsgarantien paa de lolland-falsterke Baner, som sket er, derigjennem, at Gjedserbanen er kommet ind under Driften. Men naar det ærede Medlem nu siger, at nu, just nu, er Tiden til at protestere mod, hvad der er sket, saa vil jeg sige: Ja Tiden var nu

dertil, dersom Forholdene vare saadanne, at man kunde gjøre Protester paa den Maade, som det ærede Medlem fremsætter den i sit Vædringsforslag. Men saaledes ere Forholdene jo slet ikke nu. Naar vi stod overfor den Minister, som har gjort denne Kompetenceoverskridelse, saa var Spørgsmaalet et andet. Saa var der Anledning til at gjøre Ansvar gjældende imod Indenrigsministeren. Men overfor den nuværende Indenrigsminister ser jeg ikke hvad det skulde føre til at vedtage det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem. Den nuværende Indenrigsminister staar jo aldeles udenfor selve Sagen, staar bunden ved den Kontrakt, som den daværende Indenrigsminister har afluttet. Vedtagelse af det ærede Medlems Forslag vilde jo føre til, at det lollandiske Selskab, som har overtaget Gjedserbanen, ikke kunde fortsætte dens Drift, som saa vilde standse. Det vil Selskabet selvfølgelig ikke gjøre, men hvad det vil gjøre, er at anlægge Sag mod det nuværende Indenrigsministerium til Opretholdelse af den Kontrakt, som er indgaaet, og der er vist Ingen, som vil tvivle om, at en Kontrakt, som er indgaaet med et Selskab, som den fungerende Indenrigsminister, maa staa ved Magt, og at Dommen maa gaa Ministeriet imod. Det vilde altsaa være et Slag i Luften, om vi gif hen og vedtog det ærede Medlems Forslag. Men, dersom den Indenrigsminister, som har indgaaet Kontrakten havde været til Stede, og til Stede paa en saadan Maade, at der kunde gjøres Ansvar gjældende mod ham, saa var det en anden Sag. Var han her til Stede, saa vilde jeg støtte det ærede Medlem, thi da vilde Protesten blive søselig, og jeg vilde gaa videre og støtte ham i at gjøre Rigsretsansvar gjældende mod en saadan Minister, men nu er han borte. Ja, man kunde vistnok tage Spørgsmaalet op for Domstolene og gjøre hans Bo ansvarligt for de Udgifter, han har paadraget Statskassen, men det er Noget, som vist ikke godt kan komme i Betragtning, og det skal jeg derfor lade ligge. Jeg finder, at vi slet ikke lade den Protest, som vi tidligere afgav imod, hvad der var sket, løbe ud i Sandet, fordi vi ikke støtte det ærede Medlems Forslag. Dette Forslag gaar netop kun ud paa at lade Protesten løbe ud i Sandet, thi det faar ingen praktisk Betydning uden som en Protest. Vi ville blive underkændte, og det skulle vi ikke gjerne udsætte os for.

Berg: Det ærede Medlems Tankegang oppfatter jeg saaledes: Forslagsstilleren har Ret, derfor — stemmer jeg imod ham. Det ærede Medlem sagde ogsaa, da jeg stillede Forslag